

זוהר היומי

זוהר שמות – דף רכ"ד ע"א

פרשת פקודי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רכ"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

סִטְרָא דְקַדוּשָׁה. וְדָא סִטְרָא אַחְרָא דְמִסְאֲבָא. דָּא קַיִמָּא לְצַדִּיקַיָּא, וְדָא קַיִמָּא לְרַשִּׁיעִיָּא, וְכָלֵא דָּא לְקַבֵּל דָּא. וְכָאִין אֵינּוּן צַדִּיקַיָּא, דְּלִית לוֹן חוּלְקָא בְּהַאי עֲלָמָא, אֲלָא בְּעֲלָמָא דְאַתִּי.

תרגום לעברית

עוד יש סוד אחר בזה, על שהקדוש ברוך הוא מאריך רגזו עם הרשעים בעולם הזה, משום שהעולם הזה הוא חלק של הצד האחר, והעולם הבא הוא צד הקדשה. והוא חלק הצדיקים, שהצדיקים יהיו בו בעטרת הכבוד של רבונם. ושני הצדדים הללו עומדים זה כנגד זה. זה צד הקדשה, וזה הצד האחר שטמא. זה עומד לצדיקים, וזה עומד לרשעים. והכל זה כנגד זה. אשרי הצדיקים שאין להם חלק בעולם הזה, אלא בעולם הבא.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי כְּלָא אֲתַתְקֵן וְאֲתַגְלִי קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאַף עַל גַּב דְּבִלְק וּבִלְעָם לֹא אֲתַכּוֹנְנוּ לְגַבִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּלָא אֵיהּ מִתְתַּקֵּן קַמִּיהּ, וְלֹא גָרַע מֵאֲגַר דְּלִהוֹן כְּלוּם בְּהַאי עֲלָמָא. בְּהַהוּא זְמַנָּא שְׁלִיטוּ עַל יִשְׂרָאֵל, דְּגָרַם הֵהוּא קוּרְבָּנָא, לְאַסְתַּלְקָא מִיִּשְׂרָאֵל.

אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִין אֲלֵפִין, בַּר כָּל אֵינוֹן דְּאֵתְקַטְלוּ, דְּכַתִּיב, (במדבר כה) הָרְגוּ אִישׁ אֶנְשֵׁיו
הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר, וְכַתִּיב קַח אֶת כָּל רָאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לַיָּי'. וְעַד כַּעַן הֵהוּא
קֶרְבֵּנָא הָוָה תְּלִי לְאַתְפָּרְעָא מִנְהוֹן דִּישְׂרָאֵל. שְׂבַעַה מִדְּבַחַן כְּחוּשְׁבֹן אַרְבַּעִין וּתְרִין.

תרגום לעברית

בא וראה, הכל התתקן והתגלה לפני הקדוש ברוך הוא, ואף על פי שבלק ובלעם לא
התכוננו על הקדוש ברוך הוא, הכל התתקן לפניו, ולא גרע משכרם כלום בעולם הזה.
באותו זמן שלטו על ישראל, שגרום אותו קרבן להסתלק מִיִּשְׂרָאֵל עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה
אלף, פָּרַט לְכָל אֵלוֹ שֶׁנֶּהְרָגוּ, שְׂכָתוֹב (במדבר כה) הָרְגוּ אִישׁ וְאֶנְשֵׁיו הַנִּצְמָדִים לְבַעַל
פְּעוֹר, וְכַתוֹב קַח אֶת כָּל רָאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לַה'. וְעַד כַּעַת אוֹתוֹ קֶרְבֵּן הָיָה תְּלוּי
לְהַפְרַע מִיִּשְׂרָאֵל. שְׂבַעַה מִזְבְּחוֹת כְּחֻשְׁבוֹן אַרְבַּעִים וּשְׁנַיִם.

טקסט הזוהר

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, תָּא חַזִּי, אֵינוֹן אַרְבַּעִין וּתְרִין קֶרְבָּנִין עָבְדוּ בְּלָעַם וּבִלְק, וְנִטְלוּ לוֹן
מֵהֵהוּא סְטָרָא אַחֲרָא לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעַל דָּא הָוָה תְּלִי הֵהוּא קֶרְבֵּנָא, לְנִטְלָא
לִיה הֵהוּא סְטָרָא אַחֲרָא דְאַקְרִי קִלְלָה מִיִּשְׂרָאֵל, וְעַד הַשְׁתָּא לָא גָבַהּ מִנֵּיהּ. וְדָא אִיהוּ
רְזָא (מלכים ב ב) וַיִּפֹּן אַחֲרָיו וַיֵּרָאם. וַיִּפֹּן אַחֲרָיו, אַחֲרֵי שְׂכִינְתָּא, דְּקִימָא סְטָרָא
אַחֲרָא לְאַחֲרָא. וַיֵּרָאם. אֶסְתַּכֵּל בְּהוּ הֵהוּא סְטָרָא אַחֲרָא, וְחָמָא לוֹן דְּאַתְחִזּוֹן
לְאַתְעֲנָשָׂא, וְעַל דָּא וַיִּקְלְלֵם בְּשֵׁם יי'. בְּשֵׁם יי' לְאַפְקָא הֵהוּא שֵׁם יי' מַחֲיוּבָא דָּא.
מֵהֵהוּא חֲיוּבָא דֵּהֵהוּא קֶרְבֵּן דְּאַקְרִיב הֵהוּא סְטָרָא לְגַבִּיָּה. וְכִלָּא אִיהוּ מִתְתַּקֵּן קָמִיָּה
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלָא אֶתְאַבִּיד מְלָה. כְּגֻוּנָא דָּא, כִּלָּא אֶתְתַּקֵּן קָמִיָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, הֵן לְטַב הֵן לְכִישׁ.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בֹּא וּרְאֵה, אוֹתֶם אֲרַבְעִים וּשְׁנַיִם קִרְבָּנוֹת עָשׂוּ בְּלֶק וּבְלָעַם, וְנָטְלוּ אוֹתָם מֵאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל זֶה הָיָה תְּלוּי אוֹתוֹ קִרְבֵּן, שְׂיִטֵּל אוֹתוֹ אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר, שְׁנִקְרָא קִלְלָה, מִיִּשְׂרָאֵל. וְעַד עַכְשָׁיו לֹא גָבַהּ מֵהֶם. וְזֶהוּ סוּד (מַלְכִּים בִּב) וַיִּפֶּן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵם. וַיִּפֶּן אַחֲרָיו - אַחֲרֵי שְׂכִינָה, שְׁעֶמֶד הַצַּד הָאֲחֵר לְאַחֹר. וַיִּרְאֵם - הִסְתַּכֵּל בָּהֶם אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר וּרְאָה אוֹתָם שְׂרָאוּיִים לְהַעֲנִשׁ, וְעַל זֶה - וַיִּקְלָלֵם בְּשֵׁם ה'. בְּשֵׁם ה' - לְהוֹצִיא אוֹתוֹ שֵׁם ה' מִחֵיּוֹב זֶה, מֵאוֹתוֹ חֵיּוֹב שֶׁל אוֹתוֹ קִרְבֵּן שֶׁהִקְרִיב אוֹתוֹ צַד אֱלֹיו, וְהַכֵּל מִתְקֵן לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא נֶאֱכַד דְּבָר. כְּמוֹ כֵּן הַכֵּל הִתְתַּקֵּן לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֵן לְטוֹב הֵן לְרָע.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, דְּדוּד אִיהוּ הָוָה דְּעָרְק קָמִיָּה דְּשָׂאוּל. וְעַל דָּא גָרִים, דְּאִתְאַבְּדוּ כָּל אֵינוֹן כְּהֵנִי דְנוּב, וְלֹא אֲשַׁתָּאֵר מִכְּלָהוּ בְּר אֲבִיתָר בְּלַחֲדוּי דְּעָרְק. וְדָא גָרִים כַּמָּה בִּישְׂרָאֵל, וּמִית שָׂאוּל וּבְנוֹי, וְנִפְּלוּ מִיִּשְׂרָאֵל כַּמָּה אֲלָפִין וּרְבָבָן. וְעַם כָּל דָּא, הֵהוּא חוּבָה הָוָה תְּלִי עַל דְּדוּד לְגִבּוֹת מַנִּיָּה, עַד דְּכָל בְּנוֹי דְּדוּד אִתְאַבְּדוּ בְּיוֹמָא חַד, וְלֹא אֲשַׁתָּאֵר מַנִּיָּהוּ אֲלָא יוֹאֵשׁ בְּלַחֲדוּי, דְּאִתְגַּנְיב. כְּגוֹנוֹנָא דְּלֹא אֲשַׁתָּאֵר מֵאֲחִימֶלֶךְ בְּר אֲבִיתָר בְּלַחֲדוּי. וְעַד כְּעַן הֵהוּא חוּבָא הָוָה תְּלִי, לְמַעַבְד דִּינָא עַל נוּב, עַל הֵהוּא חוּבָה דְנוּב, דְּכַתִּיב, (ישעיה י) עוֹד הַיּוֹם בְּנוּב לְעִמּוּד וְאוּקְמוּהָ.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה, דְּדוּד הוּא הָיָה שְׁבָרַח לִפְנֵי שָׂאוּל, וְעַל זֶה גָרַם שְׁנֵאֲבָדוּ כָּל אוֹתָם כְּהֵנִי נוּב, וְלֹא נִשְׁאָר מִכָּלֶם - רַק אֲבִיתָר לְבָדוּ שְׁבָרַח. וְזֶה גָרַם כַּמָּה רָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל, וּמִת שָׂאוּל וּבְנוֹי, וְנִפְּלוּ מִיִּשְׂרָאֵל כַּמָּה אֲלָפִים וּרְבָבוֹת. וְעַם כָּל זֶה, אוֹתוֹ חֲטָא הָיָה תְּלוּי עַל דְּדוּד לְגִבּוֹתוֹ מִמֶּנּוּ, עַד שֶׁכָּל בְּנֵי דְדוּד נֶאֱבָדוּ בְּיוֹם אֶחָד, וְלֹא נִשְׁאָר מֵהֶם אֲלָא יוֹאֵשׁ לְבָדוּ,

שנגנב. כמו שלא נשאר מאחיקלך - רק אביתר לבדו. ועד עכשו אותו חטא היה תלוי לעשות דין על נוב על אותו חטא של נוב, שכתוב (ישעיה י) עוד היום פנב לעמד, ופרשוה.

טקסט הזוהר

כגוונא דא, כל הנהב העשוי למלאכה. מאי העשוי. הכא אסתפל קודשא בריך הוא, כד יהבו ישראל דהבא לעגלא, וקודשא בריך הוא אקדים (קצ'ה ע"א) לון דהבא דא לאסוותא, דהאי דהבא דמשכנא אקדים לון, לההוא דהבא דיהבו לעגלא, דכל דהבא דהנה עמהון, ואשתכח עמהון, יהבו לארמת משכנא. סלקא דעתך, דכד עבדו ית עגלא אשתכח עמהון דהבא, ואינון פריקו אודנייהו לנטלא ההוא דהבא, דכתיב, (שמות לב) ויתפרקו כל העם את נזמי הנהב אשר באזניהם. ועל דא אקדים דהבא דארמותא. לכפרא על עובדא דא. (חסר) (ובגין כך)

תרגום לעברית

כמו זה - כל הנהב העשוי למלאכה. מה זה העשוי? כאן הסתפל הקדוש ברוך הוא כשנתנו ישראל זהב לעגל, והקדוש ברוך הוא הקדים להם זהב זה לרפואה, שהרי זהב המשכן הקדים להם לאותו הנהב שנתנו לעגל. שכל הנהב שהיה עמהם ונמצא עמהם, נתנו לתרומת המשכן. ההנה עולה בדעתך, שפשעשו את העגל נמצא עמהם זהב, והם פרקו אזניהם לטל אותו זהב, שכתוב (שמות לב) ויתפרקו כל העם את נזמי הנהב אשר באזניהם?! ועל זה הקדים זהב התרומה, לכפר על המעשה הזה. (ומשום כך)

ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה, מסטרא דמלכותא עשה את כל אשר צוה יי' את משה. דהא כל אומנותא דמשכנא אתתקנת בהו, ועל ידיהו. בצלאל איהו עבד אומנותא, ומשה איהו אתקין כלל לבתר. משה ובצלאל כחדא הוו, משה לעילא, בצלאל תחותיה, סיומא (רנ"ט ע"א, רי"ד ע"ב) דגופא כגופא. בצלאל ואהליאב, הא אוקמוה, דא ימינא, ודא שמאלא, וכלא חד. ובגין כך, ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה וגו', ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן וגו'. (שמות לח) כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש וגו'. רבי יוסי פתח קרא באלישע, דכתיב, (מלכים ב ב) ויעל משה בית אל והוא עולה בדרך וגומר. ונערים קטנים. הא אוקמוה, מנוערים הוו מכל מלי אורייתא ומכל פקודי אורייתא. קטנים

ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה, מצד המלכות עשה את כל אשר צוה ה' את משה, שהרי כל אמנות המשכן התתקנה בהם ועל ידיהם. בצלאל עשה את האמנות, ומשה התקין את הכל אחר כך. משה ובצלאל היו כאחד. משה למעלה - בצלאל תחתיו. סיום הגוף כמו הגוף. בצלאל ואהליאב, הרי פרשוה - זה ימין וזה שמאל, והכל אחד. ומשום כך, ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה וגו', ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן וגו'. כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש וגו'. רבי יוסי פתח את הפסוק באלישע, שכתוב (מלכים בב) ויעל משה בית אל והוא עלה בדרך וגו'. ונערים קטנים, הרי פרשוה - מנערים היו מכל דברי התורה ומכל מצוות התורה. קטנים - קטני אמונה, והתחייבו בדין העולם הזה ובדין של העולם הבא. יצאו מן העיר - יצאו מסוד האמונה. כתוב כאן יצאו מן העיר, וכתוב שם (הושע יא) ולא אבוא בעיר. (מסוד האמונה נקרא עיר, (תהלים מח) עיר ה' צבאות עיר אלהינו).

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

